

[Lilli Gyldenkilde]

godt ved, at der ikke er tale om et forslag, selv om jeg vist kom til at sige det.

Man har i Kvindeligt Arbejderforbund udarbejdet et debatoplæg – lad være med at ryste på hovedet, for det har man; jeg har fået det tilsendt, så det ved jeg at man har. Men det skal nu ikke skille os ad, for vi er enige i de holdninger, der her er blevet givet udtryk for.

Vi siger for SF's vedkommende, at vi er parate til at se på, hvordan vi kommer videre, for der bliver ikke fuldtidsarbejde til alle, der gerne vil arbejde, inden for overskuelig fremtid. Vi har nogle grupperinger i dag, bl.a. småbørnsforældrene, og der er indført en delpension her i landet, som mange ikke kan komme på, fordi de ikke må for deres fagforeninger.

Vi må have en diskussion om, hvorvidt man kan gå ind på nogle områder og sige: Her bør I åbne op, kære venner, alt andet er urimeligt i forhold til jeres medlemmer. Jeg kunne høre, at det faktisk er det samme, vi mener, som Socialdemokratiet her giver udtryk for.

Måske er der en lidt større åbning i, at jeg er lidt mere ivrig efter at få diskuteret det her, fordi jeg synes, det haster. Derfor er jeg bange for, at vi får alt for mange syltekrukker, hvor vi så kan flytte det fra det ene til det andet og det tredje sted, uden at vi overhovedet kommer videre, så det ender med, at de småbørnsforældre, vi taler om, er blevet storbørnsforældre og børnene er blevet halv voksne, så de ikke har brug for denne ordning.

De har brug for det. I dag er småbørnsforældregruppen stillet på samme måde, som da jeg for 25 år siden havde 2 små børn og måtte på fuldtidsarbejde. I dag har de fået en lille smule kortere arbejdstid; til gengæld har de fået meget længere transporttid, så børnene er væk hjemmefra i sammenlagt lige så lang tid som for 25 år siden. Det kan ikke blive ved med at gå. Det er ikke anstændigt over for vore små børn.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg vil gerne rette endnu en misforståelse. Socialdemokratiet er faktisk meget optaget af at få diskuteret det her. Vi er meget optaget af at finde løsninger på børnefamiliernes arbejdstidsproblem.

Vi ser i statistikker, som er troværdige, at børnefamiliernes arbejdstid samlet set – for moderen og faderen – i dag er oppe på i gen-

nemsnit 78 timer om ugen, og dertil kommer nogle meget lange transporttider eller -veje. Det siger sig selv, at børnene ser for lidt til deres forældre, deres egne voksne, i dagligdagen, og derfor skal vi finde nogle løsninger, men det skal også være løsninger, der er håndterlige i forhold til arbejdsmarkedets parter og i forhold til den økonomi, som vi herinde i Folketinget har et vist ansvar for hænger nogenlunde sammen.

Jeg har personligt den opfattelse, at skal vi have løst dette problem på en kvalificeret måde, kan det ikke gøres inden for de nuværende økonomiske rammer på daginstitutionsområdet. Dertil er der alt for lange ventelister. Det er muligt, at der kan være nogle penge, man kan flytte rundt på, men det kommer til at handle om øgede offentlige udgifter, og det er også noget, som Socialdemokratiet faktisk er optaget af, selv om nogle vil hævde det modsatte.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål til fru Jytte Andersen, fordi vi hører så mange smukke ord om børnefamilierne. De har det hårdt, de skal også hjælpes, de er meget hårdt trængte, de mangler tid, og de mangler penge. Det hører vi gang på gang, og det bliver ved med at vende tilbage.

Nu ved vi, at den tidligere formand for Kvindeligt Arbejderforbund gik direkte imod deltidarbejde, til trods for at vi vidste og ved, at mange kvinder – også kvinder – gerne vil være på deltid, så længe deres børn er små. Den daværende formand for Kvindeligt Arbejderforbund sagde, at kvinderne blev mindre fagligt interesserede, hvis de var på deltid.

Hvis man nu gerne vil gøre noget for børnefamilierne og man mener noget alvorligt med det, så vil jeg gerne spørge fru Jytte Andersen: Er det her et spørgsmål om fagforeningspolitik? Er det fagforeningernes tarv, vi taler om, eller er det småbørnsfamiliernes? Er det forældrenes og børnenes tarv, vi taler om? Det vil jeg gerne have at vide.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu har jeg det sådan, at jeg egentlig helst vil glædes over den bevægelse, som er i gang i fag-